

Ráda bych vám napsala o své senzibilní šiperce jako diagnostikovi zdravotních komplikací. Stal se mi velmi nepříjemný zážitek, ale rozhodla jsem se ho zveřejnit a pokusit se zjistit, zdali s něčím podobným nemá někdo z vás taky zkušenost. Četla jsem a viděla jsem příběhy lidí, kteří například onemocněli rakovinou, a jejich psi nemoc diagnostikovali ještě mnohem dříve, než o nemoci věděli lékaři či samotní majitelé psů.

Senzibilní ŠIPERKA

Moje Arielka je čtyřletá fenka šiperky. Je pravda, že je velmi citlivá a od narození je na mě velmi napojená, takže jakákoli moje změna nálady se ihned promítne do jejího chování. Rády jsme společně jezdily na výstavy a skládaly základní zkoušky z poslušnosti, agility a dogdancingu a občas vyzkoušely nějaký závod v poslušnosti. Poté, co jsme spolu odchovaly první vrh štěňátek šiperek, tak přestala mít o cvičení víceméně zájem a radovala se jen ze všedních dnů a procházek. Nechala jsem ji hodně odpočívat, zajistila špičkovou stravu a čekala, jestli se jí chuť závodit nevrátí. Bylo mi to trochu líto, ale postupem času jsem se s tím smířila. Rozhodli jsme se, že ji po roce necháme znovu nakrýt, a když se vše podaří, tak si jedno štěňátko necháme. Na začátku prázdnin se nám s manželem podařilo trochu nečekaně podruhé otěhotnět. Arielce zbývaly do hárání dva

měsíce a tou dobou se začala chovat velmi podivně. Byla úplně bez nálady, nechtěla se mazlit, musela jsem ji vybízet, aby šla ven na procházku, o cvičení nemohla být vůbec žádná řeč – na zkoušce z dogdancingu po chabém výkonu usnula na mokré trávě... Málo jedla, měla matnou srst a skelný pohled. Občas podobné stavy před háráním mívala, ale tentokrát se vyloženě vyhýbala kontaktu se mnou a mým bříškem. Pořád jsem přemýšlela, co s ní je, ale netušila jsem, že celou dobu bylo něco se mnou.

Po dvou měsících jsme se bohužel dozvěděli traumatizující zprávu, že plodu nebije srdíčko, že v děloze odumřel a že se jedná o zamklé těhotenství. Když jsem se vrátila z nemocnice po provedené revizi dělohy, tak Arielka byla jako vyměněná. Vítala mě, skákala jako divá, byla veselá, začala si hrát s ostatními psy, hrála si se synem Matouškem, začala dobře jíst, vyměnila srst, aportovala mi samovolně míčky, zkrátka se začala opět radovat ze života jako dřív.

Nemůžu jinak, než že mě to přivádí na myšlenku, že to celou tu dobu musela vědět a chtěla mě ochránit. Diagnostikovala odumřelý plod mnohem dříve než lékaři. Jsem jí velmi vděčná a konečně vím, že se můžu spolehnout na její vynikající nos a šestý smysl. Arielka je senzibilní šiperka, která dokáže diagnostikovat nemoci. Jsem moc ráda, že ji mám, a budu jí ještě více naslouchat.

Srdečně zdravím
PhDr. Tereza Vlachovská
Foto: L. Marková

